

ข่าวเด่นประจำสัปดาห์จากสหรัฐอเมริกา

(Weekly News from USA)

Thai Trade Center – Miami

6100 Waterford Dr., Ste. 100, Miami FL 33126

T. 786-388-7888 F. 786-388-7999

Email. ttcmiami@gmail.com

วันที่ 12 – 16 ตุลาคม 2569

เจาะลึกความเสี่ยงของสินค้าอาหารนำเข้าจากนโยบายกำแพงภาษีนำเข้าสหรัฐฯ

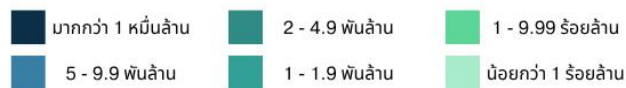
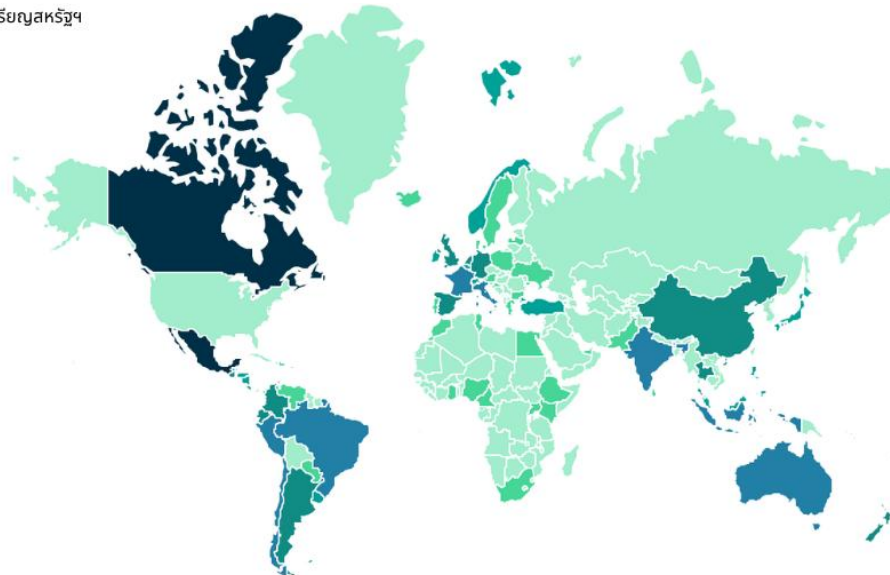
เนื้อหาสาระข่าว: สหรัฐฯ เป็นประเทศผู้นำเข้าสินค้าอาหารรายใหญ่มากที่สุดรายหนึ่งของโลก จากการที่ตลาดภายในประเทศของสหรัฐฯ พึ่งพาการนำเข้ากลุ่มสินค้าอาหารหลายรายการที่สหรัฐฯ ไม่สามารถผลิตได้เองเพียงพอต่อความต้องการบริโภคในประเทศ ซึ่งบางรายอาจมีความต้องการสินค้าต่อเนื่องตลอดทั้งปี (Year-Round Supplies) หรือสินค้าที่คู่ค้าต่างประเทศสามารถผลิตได้ในต้นทุนที่ถูกลงกว่า นั่นทำให้ความเป็นไปของราคาสินค้าอาหารนำเข้าจากต่างประเทศในท้องตลาด ไม่ว่าจะเป็นสินค้าอาหารผักและผลไม้สด กาแฟ โคโค เนื้อวัว เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และสินค้าอาหารแปรรูป ได้กลายมาเป็นปัจจัยที่มีความอ่อนไหวอย่างมากต่อการกำหนดนโยบายด้านการค้าของสหรัฐฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายกำแพงภาษีนำเข้าของรัฐบาลภายใต้การนำของประธานาธิบดีทรัมป์ในปัจจุบัน สะท้อนให้เห็นถึงความเสี่ยงและความเปราะบางของสินค้าอาหารนำเข้าต่อนโยบายของรัฐบาลสหรัฐฯ

อ้างอิงผลการศึกษาจากธนาคารกลางสหรัฐฯ (Federal Reserve) พบว่าอัตราค่าแพ่งภาชีนำเข้าทั้งหลายที่รัฐบาลสหรัฐฯบังคับใช้ไปเมื่อปีที่แล้ว เป็นส่วนสำคัญอย่างมากที่ทำให้ราคาค้าปลีก (Retail Price) สินค้าอาหารปรับตัวสูงขึ้นในช่วงเวลาที่ผ่านมานี้ โดยปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในต้นทุนการนำเข้าสินค้าขยายวงไปสู่ระบบห่วงโซ่อุปทานทั้งระบบ ซึ่งแม้ว่าเมื่อช่วงต้นปีที่ผ่านมาศาลสูงสุดของสหรัฐฯ (Supreme Court) จะได้ยกเลิกกำแพงภาชีนำเข้าไปหลายตัวแล้ว และรัฐบาลสหรัฐฯจะได้บังคับใช้อัตรากำแพงภาชีนำเข้าใหม่ซึ่งมีผลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคมที่ผ่านมา นับจนถึงอัตรากำแพงภาชีนำเข้าล่าสุดจากกรณีข้อกล่าวหาต่อประเทศคู่ค้าทั่วโลกในประเด็นการบังคับใช้แรงงาน ผลการศึกษาและรวบรวมข้อมูลของ Penn Wharton Budget Model จากมหาวิทยาลัยแห่งรัฐเพนซิลเวเนีย (University of Pennsylvania) ได้แสดงให้เห็นว่าอัตรากำแพงภาชีทั้งหมดที่ยังคงมีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน มีอัตราประสิทธิภาพค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 6.7% ซึ่งยังคงสูงกว่าอัตราเมื่อก่อนการกลับมาดำรงตำแหน่งสมัยปัจจุบันของ ปธน.ทรัมป์ ซึ่งเคยอยู่ที่ 2.3% หรือน้อยกว่าประมาณ 3 เท่าของปัจจุบัน ยิ่งตอกย้ำบทบาทและความสำคัญของอัตรากำแพงภาชีนำเข้าไปในฐานะตัวแปรสัมพันธ์กับราคาสินค้าอาหารนำเข้าของสหรัฐฯ

จากการรวบรวมข้อมูลโดยสำนัก Traceone พบว่าเมื่อปีที่แล้วสหรัฐฯ ขาดดุลทางการค้าในรายการสินค้าการเกษตรสูงสุดในประวัติศาสตร์ โดยมีมูลค่าการขาดดุลประมาณ 4.37 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ ซึ่งเป็นการขาดดุลต่อเนื่องมาตั้งแต่ปีค.ศ. 2023 จากที่ก่อนหน้านี้ย้อนหลังไปถึงปีค.ศ. 1990 แทบไม่เคยขาดดุลทางการค้าในรายการกลุ่มนี้มาก่อน ในทางกลับกันได้ดุลการค้าในปริมาณสูงด้วยซ้ำ จากการที่สหรัฐฯมีอัตราการบริโภคสินค้าอาหารสูงขึ้น ซึ่งการผลิตในประเทศไม่สามารถรองรับได้ อย่างไรก็ตาม มีการคาดการณ์ว่ามูลค่าการขาดดุลดังกล่าวจะลดลงสำหรับปีนี้ และปีหน้า (ค.ศ. 2027) โดยคาดว่าจะมีมูลค่าการขาดดุลการค้าอยู่ที่ 2.5 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ และ 2.45 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ ตามลำดับ ถือว่าลดลงอย่างมาจกในปีที่ผ่านมา แต่ยังคงทิ้งห่างจากข้อมูลสถิติย้อนหลังรวม 30 ปีที่ผ่านมา สะท้อนความสำคัญการเข้ามาเติมเต็มช่องว่าง Supply สินค้าอาหารจากต่างประเทศ

ในรายการสินค้าการเกษตรที่สหรัฐฯพึ่งพาการนำเข้ามากที่สุด ได้แก่ **สินค้าข้าวโอ๊ต (Oats)** โดยมีอัตราการนำเข้าสินค้าในปีที่แล้ว 49% และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 53.4% ในปีนี้ **สินค้าข้าวหอม (Aromatic Rice)** โดยมีอัตราการนำเข้าสินค้าในปีที่แล้ว 29.7% และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 33.6% ในปีค.ศ. 2027 และ**สินค้าน้ำตาล** ซึ่งมีอัตราการนำเข้าสินค้าในปีที่แล้ว 27.2% และ**สินค้าเนื้อวัว** ที่มีอัตราการนำเข้าสินค้าในปีที่แล้ว 18.6% และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 21.7% ในปีนี้ ซึ่งจากข้อเท็จจริงที่สหรัฐฯเผชิญกับหลายปัจจัยที่ทำให้การพึ่งพาผลผลิตสินค้าเหล่านี้จากแหล่งผลิตภายในประเทศนั้นเป็นไปได้ไม่เต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นสภาพภูมิอากาศที่ไม่อาจคาดเดาได้ การเปลี่ยนแปลงวัฏจักรการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจบางชนิด และที่สำคัญที่สุดก็คือต้นทุนการผลิตที่สูงกว่าการนำเข้า ทั้งหมดนี้ทำให้สินค้ากลุ่มนี้คือกลุ่มสินค้าที่มีความเสี่ยงและเปราะบางสูงมากต่อนโยบายกำแพงภาชีนำเข้าไปสินค้า หากผู้บริโภคในประเทศไม่สามารถพึ่งพาการผลิตในประเทศได้ สินค้านำเข้าที่ราคาสูงขึ้นจะกลายเป็นภาระของผู้บริโภคชาวอเมริกันเสียเอง

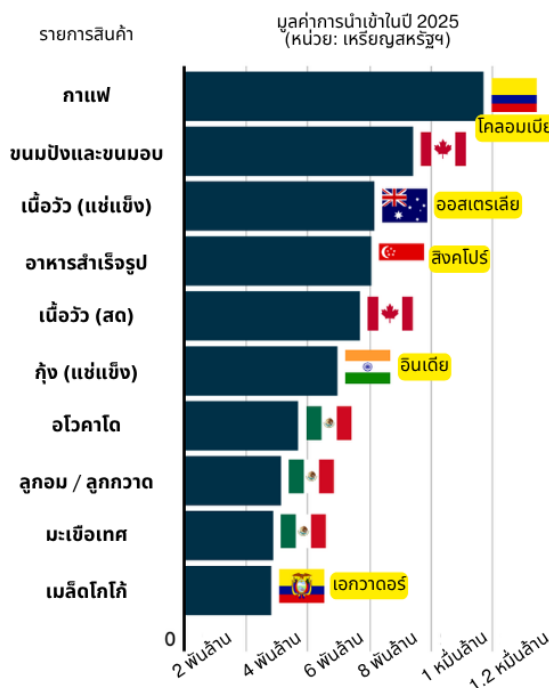
หน่วย: เหรียญสหรัฐฯ

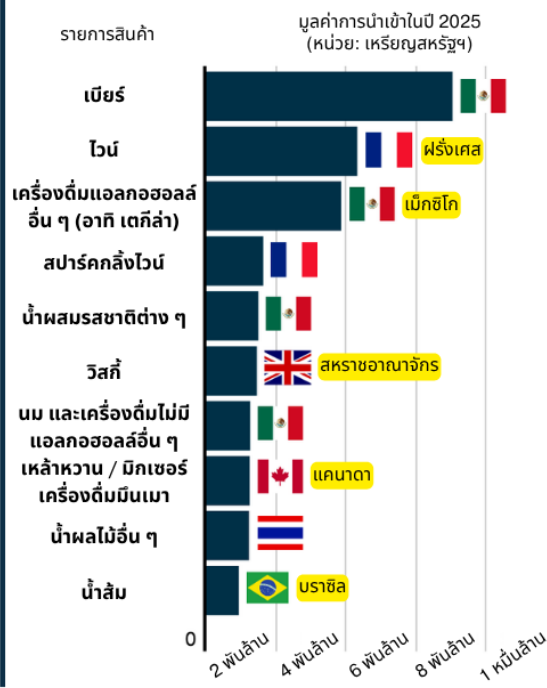
ที่มาของภาพ: Traceone
(แปลภาษาไทยกำกับโดยสคต.ไมอามี)

ภาพที่ 1: แสดงข้อมูลมูลค่าการนำเข้ากลุ่มสินค้าอาหารและเครื่องดืมของสหรัฐฯ จากประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ในปีค.ศ. 2025

สินค้าอาหารนำเข้า 10 อันดับแรก

สินค้าเครื่องดืมนำเข้า 10 อันดับแรก

ที่มาของภาพ: Traceone
(แปลภาษาไทยกำกับโดยสคต.ไมอามี)

ภาพที่ 2: แสดงข้อมูลมูลค่าการนำเข้ากลุ่มสินค้าอาหารและเครื่องดืมของสหรัฐฯ จากประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ในปีค.ศ. 2025

จำแนกตามรายการสินค้า 10 อันดับแรก ของแต่ละกลุ่มสินค้า โดยแสดงแหล่งที่มาประเทศที่สหรัฐฯนำเข้ามากที่สุด

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาพข้างต้น จะเห็นได้ว่าประเทศเพื่อนบ้านของสหรัฐฯ ทั้งแคนาดาและเม็กซิโกต่างก็เป็นประเทศแหล่งนำเข้าสินค้าอาหารและเครื่องดื่มรายใหญ่และสำคัญที่สุดของสหรัฐฯ โดยสหรัฐฯ นำเข้าสินค้าอาหารและเครื่องดื่มจากเม็กซิโกประมาณ 4.35 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ และนำเข้าจากแคนาดาประมาณ 3.78 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ ซึ่งเฉพาะสองประเทศนี้นับรวมเป็น 37.8% ของการนำเข้าสินค้าอาหารและเครื่องดื่มทั้งหมดของสหรัฐฯ ทั้งนี้ เฉพาะในปีที่ผ่านมา สหรัฐฯ ได้นำเข้าสินค้าอาหารและเครื่องดื่ม รวมทั้งสิ้นกว่า 2.15 แสนล้านเหรียญสหรัฐฯ ซึ่งคิดเป็น 98% ของการนำเข้าสินค้าการเกษตรทั้งหมดของสหรัฐฯ ซึ่งข้อมูลข้างต้นเป็นสิ่งที่ยืนยันความสำคัญของประเทศแคนาดาและเม็กซิโก ในฐานะแหล่งนำเข้าสำคัญของสินค้าอาหารและเครื่องดื่มหลากหลายประเภท ได้แก่ สินค้าขนมปังและขนมอบ (Bread & Pastries) สินค้าเนื้อวัวสด สินค้าผักและผลไม้สด (โอโวกาโดและมะเขือเทศ) เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (เบียร์ เติกล่า และอื่น ๆ) และเครื่องดื่มชนิดอื่น อาทิ นม และน้ำผสมรสชาติต่าง ๆ ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายการค้าใด ๆ ระหว่างสหรัฐฯ กับทั้งสองประเทศนี้ย่อมจะก่อให้เกิดความเสี่ยงในรายการสินค้าที่กล่าวมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

สำหรับประเทศไทย ในการจัดอันดับข้อมูลประเทศแหล่งนำเข้าสินค้าอาหารและเครื่องดื่มชุดนี้ ประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 15 โดยสหรัฐฯ มีมูลค่าการนำเข้าสินค้ากลุ่มนี้จากประเทศไทยอยู่ที่ 4.067 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยมีสินค้าเครื่องดื่มนำเข้าติดอันดับที่ 9 จากทั้งหมด ได้แก่ กลุ่มสินค้าน้ำผลไม้ประเภทอื่น ๆ (Other Juices) ซึ่งประกอบด้วยสินค้าน้ำผักและผลไม้ที่ทำจากผลไม้เมืองร้อน (Tropical Fruit) และผลไม้ที่มีเมล็ดแข็ง (Stone Fruit) ซึ่งสหรัฐฯ นำเข้ามูลค่า 1.215 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ทั้งยังได้รับการจัดอยู่ในกลุ่มมูลค่าการนำเข้ากลุ่มที่ 3 (มูลค่าการนำเข้า 2 – 4.9 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ) ตามหลังประเทศเอกวาดอร์ (อันดับที่ 14) และนำหน้าประเทศสเปน (อันดับที่ 16) โดยมีข้อสังเกตที่น่าสนใจ จากการที่ในลำดับที่สูงกว่าประเทศไทย มีประเทศเอเชียทั้งหมด 4 ประเทศ ได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย (อันดับที่ 8) ประเทศอินเดีย (อันดับที่ 10) ประเทศเวียดนาม (อันดับที่ 11) และประเทศจีน (อันดับที่ 12)

ข้อมูลชุดเดียวกันนี้ยังเผยให้เห็นอีกหนึ่งข้อมูลที่น่าสนใจ ว่าไม่เพียงเฉพาะประเทศแหล่งนำเข้าสินค้าอาหารและเครื่องดื่มรายใหญ่ของสหรัฐฯ เท่านั้นที่มีบทบาทในการ Supply สินค้าไปยังตลาดสหรัฐฯ ประเทศที่มีมูลค่าการค้ากลุ่มนี้เล็กกว่ามาก ไม่ว่าจะเป็นประเทศโคลอมเบีย (สินค้ากาแฟ) ประเทศออสเตรเลีย (สินค้าเนื้อแช่แข็ง) ประเทศอินเดีย (สินค้ากุ้ง) ประเทศฝรั่งเศส (สินค้าไวน์) เป็นต้น รวมถึงประเทศไทย ต่างก็มีบทบาทสำคัญไม่ทางใดก็ทางหนึ่งต่อตลาดสินค้าอาหารและเครื่องดื่มนำเข้าของสหรัฐฯ ทำให้พิจารณาได้ว่า การกำหนดนโยบายอัตรากำแพงภาษีนำเข้าไม่ว่าจะเฉพาะเจาะจงรายประเทศ หรือเฉพาะรายการสินค้าบางกลุ่ม ย่อมจะส่งผลกระทบต่อรายการสินค้าอาหารและเครื่องดื่มบางกลุ่มได้รุนแรงมากกว่าตัวเลขมูลค่าการนำเข้าจากแต่ละประเทศด้วยซ้ำ เนื่องจากสุดท้ายแล้วมันจะวกกลับมาที่ความต้องการการนำเข้าของสหรัฐฯ ซึ่งเป็นตัวแปรตั้งต้นเอง

ภาพที่ 3: แสดงข้อมูลการนำเข้ากลุ่มสินค้าอาหารและเครื่องดื่มของสหรัฐฯ เฉพาะอันดับที่หนึ่ง จำแนกตามมลรัฐ ในปีค.ศ. 2025

เมื่อพิจารณาข้อมูลสินค้าอาหารและเครื่องดื่มนำเข้าอันดับสูงสุดของแต่ละมลรัฐ จะพบว่าในแต่ละมลรัฐมีความต้องการสินค้าอาหารและเครื่องดื่มนำเข้าที่แตกต่างกันมากพอสมควร โดยมีประเภทสินค้าหลากหลายครอบคลุมตั้งแต่สินค้าน้ำมันสำหรับทำอาหาร อาหารสำเร็จรูป เนื้อสัตว์ อาหารทะเล ผลผลิตสด ไปจนถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยในภาพรวมมีสินค้าน้ำมันและเนื้อสัตว์เป็นสินค้านำเข้าอันดับสูงสุดสินค้าละ 7 มลรัฐ ขณะที่สินค้าขนมปังและขนมอบ และน้ำมันคาโนลาเป็นสินค้านำเข้าอันดับสูงสุดสินค้าละ 4 มลรัฐ สินค้าอาหารสำเร็จรูป และสินค้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชนิดเป็นสินค้านำเข้าอันดับสูงสุดสินค้าละ 3 มลรัฐ

โดยมลรัฐที่มีมูลค่าการนำเข้าสินค้าอาหารและเครื่องดื่มมากที่สุด 10 อันดับแรก ได้แก่

- 1) **มลรัฐแคลิฟอร์เนีย** มีมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด 4.039 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ คิดเป็น 18.8% ของการนำเข้าทั้งหมดของสหรัฐฯ โดยมีสินค้าที่นำเข้ามาที่สุด คือ อวาคาโด
- 2) **มลรัฐนิวเจอร์ซีย์** มีมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด 3.041 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ คิดเป็น 14.2% ของการนำเข้าทั้งหมดของสหรัฐฯ โดยมีสินค้าที่นำเข้ามาที่สุด คือ โกโก้ (Cocoa)
- 3) **มลรัฐเท็กซัส** มีมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด 2.135 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ คิดเป็น 9.9% ของการนำเข้าทั้งหมดของสหรัฐฯ โดยมีสินค้าที่นำเข้ามาที่สุด คือ กาแฟ
- 4) **มลรัฐฟลอริดา** มีมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด 1.748 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ คิดเป็น 8.1% ของการนำเข้าทั้งหมดของสหรัฐฯ โดยมีสินค้าที่นำเข้ามาที่สุด คือ ปลาแซลมอน
- 5) **มลรัฐอิลลินอย** มีมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด 1.516 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ คิดเป็น 7.1% ของการนำเข้าทั้งหมดของสหรัฐฯ โดยมีสินค้าที่นำเข้ามาที่สุด คือ เปียร์
- 6) **มลรัฐเพนซิลเวเนีย** มีมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด 1.361 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ คิดเป็น 6.3% ของการนำเข้าทั้งหมดของสหรัฐฯ โดยมีสินค้าที่นำเข้ามาที่สุด คือ เนื้อวัว
- 7) **มลรัฐนิวยอร์ก** มีมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด 1.314 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ คิดเป็น 6.1% ของการนำเข้าทั้งหมดของสหรัฐฯ โดยมีสินค้าที่นำเข้ามาที่สุด คือ ไวน์
- 8) **มลรัฐจอร์เจีย** มีมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด 8.973 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ คิดเป็น 4.2% ของการนำเข้าทั้งหมดของสหรัฐฯ โดยมีสินค้าที่นำเข้ามาที่สุด คือ อาหารสำเร็จรูป
- 9) **มลรัฐแมสซาชูเซต** มีมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด 4.831 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ คิดเป็น 2.2% ของการนำเข้าทั้งหมดของสหรัฐฯ โดยมีสินค้าที่นำเข้ามาที่สุด คือ ปู
- 10) **มลรัฐแมริแลนด์** มีมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด 4.258 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ คิดเป็น 2% ของการนำเข้าทั้งหมดของสหรัฐฯ โดยมีสินค้าที่นำเข้ามาที่สุด คือ กาแฟ

บทวิเคราะห์ และข้อเสนอแนะ: ความเสี่ยงและความเปราะบางของสินค้าอาหารและเครื่องดื่มนำเข้าในตลาดสหรัฐฯ ต่อนโยบายกำแพงภาษีนำเข้าของรัฐบาลสหรัฐนั้น แท้จริงแล้วคือความเสี่ยงของผู้บริโภคชาวอเมริกันเอง ที่จะต้องแบกรับกับความไม่แน่นอนของผู้นำรัฐบาลสหรัฐในการดำเนินนโยบายทางการค้า ตลอดจนนโยบายด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นทวีปเอเชีย หรือพหุภาคีก็ตามที ซึ่งย่อมจะส่งผลกระทบต่อระบบห่วงโซ่อุปทานสินค้าอาหารและเครื่องดื่มนำเข้าของสหรัฐฯ เอง กล่าวคือ หากความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และประเทศคู่ค้าดำเนินไปโดยปกติ ก็จะไม่เกิดผลกระทบอะไรต่อระบบห่วงโซ่อุปทานของสินค้า แต่เนื่องจากในปัจจุบันสถานการณ์ทางการค้าของสหรัฐฯ และประเทศทั่วโลกมีอุปสรรคและความท้าทายเพิ่มมากขึ้นจากทิศทางการดำเนินนโยบายทางการค้าของสหรัฐฯ เองอีกเช่นกัน ก็ทำให้สุดท้ายแล้วความเสี่ยงและความเปราะบางที่เรา กำลังอภิปรายกันอยู่นี้ มาจากสหรัฐฯ เป็นผู้ริเริ่มเอง และกำลังเผชิญเอง ซึ่งแน่นอนว่าผู้ที่กระทบสถานการณ์นี้ได้ก็คือสหรัฐฯ เอง

อย่างไรก็ดี หากจะต้องอ่านสถานการณ์ดังกล่าวในฐานะประเทศคู่ค้าและแหล่งนำเข้าสินค้าอาหารและเครื่องดื่มลำดับต้นของสหรัฐฯ ในสิ่งที่เราไม่อาจจะควบคุมกำหนดได้ด้วยตัวเอง (นโยบายระดับประเทศของอีกฝ่าย) การรู้เท่าทัน และการเตรียมความพร้อมที่จะปรับตัวกับทุกสถานการณ์ คือวิธีเดียวที่จะทำให้เราเจ็บตัวน้อยที่สุด เนื่องจากข้อมูลที่ได้หยิบยกมาอภิปรายในรายงานข่าวประจำสัปดาห์นี้ ไม่เพียงแสดงให้เห็นว่าสหรัฐฯ ยังคงมีความจำเป็นต้องพึ่งพาการนำเข้าสินค้าอาหารและเครื่องดื่ม แต่ยังได้เจาะจงลงไปถึงข้อมูลระดับมลรัฐว่าในแต่ละพื้นที่มีความต้องการสินค้าอาหารประเภทใดมากที่สุด ข้อมูลเหล่านี้อาจเป็นประโยชน์ให้กับผู้ผลิต ผู้ประกอบการ และผู้ส่งออกสินค้าอาหารและเครื่องดื่มไทยบางรายการ ที่เล็งเห็นศักยภาพในการส่งออกมาเพื่อขยายตลาด ตลอดจนการประยุกต์ใช้ข้อมูลเหล่านี้ในการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ในการส่งออกสินค้าอาหารและเครื่องดื่มมายังสหรัฐฯ ต่อไป

แหล่งสืบค้น/อ้างอิงข้อมูล:

1) [“Which Foods Are Most Vulnerable to Import Tariffs?”](#)

โดย Saïda Aït จาก Traceone

สศต. ไมอามี / วันที่ 16 ตุลาคม 2569